

МАРТЕНСКИ
МУЗИКАЛНИ
ДНИ-РУСЕ '79

ГОСТУВА СИМФОНИЧНИЯТ ОРКЕСТЪР ОТ ВРОЦЛАВ

Концертите на Симфоничния оркестър на филхармонията от град Вроцлав, Полша, внесоха своя атмосфера в Мартенските музикални дни (28 и 29 март). В техните програми се наложиха някои особености, които са показателни за изпълнителските предпочитания на състава.

Бяхме приятно изненадани от обстоятелството, че вроцлавските симфонични провизионални оркестри са по-големи от българските симфонични оркестри, като изпълниха три български произведения: Концерт за оркестър от Димитър Тълков, Концерт за цигулка и оркестър от Васил Казанджиев и Симфония № 2 от Пенчо Стоянов. Другата особеност се изрази в предпочитанието към концертите като вид симфонична музика: от шестте произведения в програмите четирите бяха концерти, освен споменатите творби на Тълков и Казанджиев, тук на-

рих място Концерт за цигулка и оркестър и Симфония-концертанте № 4 (за пиано и оркестър) от Шимановски, която, с известни уговорки, също може да се отнесе към концерта. По този начин към „чистата“ симфонична музика принадлежат симфонията на Пенчо Стоянов и „Танц на планиците“ от Войцех Килар. Третата особеност, която пролича и от писаното дотук, но въпреки това, заслужава да бъде отбелязана, е изпълнението на съвременна българска и полска музика, тъй като произведенията на българските автори и на Килар са от 60-те и 70-те години, и само тези на Шимановски са от началото на 30-те и са се превърнали вече в „класика“.

Концертът за оркестър от Димитър Тълков, написан в началото на 70-те години и отбелязал нов етап в твор-

чеството на композитора, се характеризира с претворени елементи от народнопесенното наследство в тематичния материал, с честото му разработване с полифонични похвати, с лаконизъм и интензивност на музикалната мисъл.

Симфоничните от Вроцлав бяха овладели добре творбата, постигнаха стройното и музикално-драматургично изграждане и я наситиха с експресиivност.

Цигулковият концерт на Васил Казанджиев е едно от представителните произведения на автора от началния период на творчеството му и свидетелства за целенасочен търсене на нови изразни средства в българската музика. Той е завършен през 1961 г. и е посветен на нашия именит цигулар и. а. Боян Лечев, който бе и негов солист. Вътрешната близост на Боян Лечев с творбата и изрядното му изпълнение компенсират впечатлението от някои дължини на последната част. Съпроводът на оркестъра бе безупречен.

При изпълнението на Симфония № 2 от Пенчо Стоянов, посветена на 90-годишнината на Георги Димитров,

убедително бяха пресъздадени интензивното развитие на първата и част, свързано с конфликтите и борбите в живота на Димитров, и вратата на хората в едно светло бъдеще — във втората.

Симфония-концертанте № 4 от Шимановски бе дълбоко почувствувана и въздвигана пресъздадена от оркестъра и неговия диригент Марек Пиаровски при талантливото съучастие на пианиста Тадеуш Смуджински. Концерт за цигулка и оркестър № 2 пак от Шимановски, със солист Кристоф Бручковски, също бе изпълнен с пиетет към творчеството на бележития полски композитор.

Интерпретацията на „Танц на планиците“ от В. Килар, написан върху народен мотив и разработен с различни съвременни композиционни техники, постигна внушително изграждане заедно със Симфония-концертанте № 4 на Шимановски двете произведения бяха най-отличителните постижения в изпълнителското изкуство на полския симфоничен оркестър.

Диригентът Марек Пиаровски е музикант с тънко отношение към съвременната музика. С точен и изразителен жест той владее оркестъра и изработва детайлите, без да наруши формата, разкрива националния характер на музиката.

Със своите концерти Симфоничният оркестър на филхармонията във Вроцлав по каза зряла професионална култура и голямо изпълнителско изкуство.

Агапия БАЛАРЕВА